

nega društva gospodu grofu Henriku Attems. kateri vedno spodbuja in neutrudno dela za povzdigo štajarskega sadjarstva. Tudi ravnatelj vino- in sadjarske šole v Mariboru gospod Henrik Kalman si je pridobil polno hvaležnost našega društva, na kojega dejansko podpora sme društvo z veseljem vselej računati.

(Dalje prih.)

Svarilo pred izseljevanjem.

Slavno c. kr. okr. glavarstvo v Mariboru nam je priposlalo naslednje svarilo, naj ga razglasimo. Da-si nam ni znano, da bi se iz Malega Štajarja ljudje izseljevali v daljno Ameriko, vendar damo svarilu radi prostora v našem listu. Nesreče je zadosta, ko bi se le v eni slov. družini izcimila misel na izseljenje. Za ljubi kruhek gre nam v časih v resnici trdo, toda če ga ne najdemo doma, toliko lahko izpoznamo, da nam ga drugod, na tujem, ne bodo rezali z velicim nožem. Svarilo se glasi:

Iz poročil konzularnih uradov se razvidi, da se je l. 1886 zopet veliko podanikov avstro-ogrske države izselilo v severno Ameriko.

Tako je izstopilo pretečeno leto le v novem Jorku 19.994 izseljencev samo iz avstrijskih dežel to stran Litave; večinoma si hočejo z delom kruh služiti. Ali delavcev v Ameriki zdaj ne pomanjkuje več, kakor je to bilo še pred malimi leti. Zdaj je vse prenapolnjeno, tako da ptuji delavec zelo težko dobi delo, to tem bolj, ker zadruga, v katere se ameriški delavci združujejo, zaslužek odbijajo ptujim delavcem.

Ti mnogi naseljenci po tem takem pripomorejo le k temu, da tamošnjim delavcem stanje shujšavajo. Zato se Amerikanci gledé tolikih naseljencev bojé že za svojo deželo, ter se bode vprašanje, kako bi se dalo temu naseljevanju v okom priti, najbrž kmalu razpravljalo v javnih zborih.

Zato je nujna potreba ljudem, ki so brez vsega premoženja, odsvetovati izseljenje v Ameriko, in ministerstvo notranjih zadev v novič svari, naj se ljudje ne dajo zapeljati k izseljevanju po praznih obljubah agentov.

Bučele.

(Dalje.)

III. Opravila bučel. Dela, ki jih delavne bučele opravljajo so zunajna in znotrajna. Zunajna so: a) Straža. Vsaki panj ima, kadar je za izlet pripravo vreme nekaj bučel za stražo; ki pred panjem stojé, ali se sprehajajo. Njih delo je: paziti, da tuje buče ali nepotrebni drugi gosti notri ne pridejo. b) Prevetrovanje. V toplih poletnih dneh in večerih zapazimo pred vsakim panjem nekaj bučel, ki s sperutnicami ne-

prenehoma pahljajo. S tem delom odganjajo vročino. c) Predigrovanje delavk. Jednako vidimo v toplih dneh nenavadno število bučel pred panjem z velikim in veselim šumom brenčati. Raditega da se očistijo v spomladnih dnevih. d) Donašanje vode. Pamet kaže, da brez vode buče ne živijo. Vodo rabijo pri strdi, da jo zamorejo srkati. Voda mora biti tudi pri plodi. e) Nabiranje strdi. Za strdjo bučela strašno hlepi, a zgotovljenega nikjer ne dobi nego le tekočino, ki se v njenem želodčku v strd spremeni. Z rilcem svojim si išče na cvetlicah sladčico, njo posrka in takoj na drugo cvetlico vzleti. Kadar je želodček napolnjen, takrat po najkrajšem potu domu zbrenči, da si tamkaj sladko butaro izprazni, a potem takoj zopet na pašo hiti. f) Nabira cvetnega prahu in smole. Bučelni živež je tudi cvetni prah, katerega na zadnjih nogicah domú nosijo. S smolo pa mašijo špranje in pritrjujejo satovje.

Znotrajna dela: a) Naprava voska. Bučelice vosek napravljajo iz obilno povžite strdi, ki se med polobročki zadnjega telesca izhlapljuje in utrjuje v luščinicah. Za nabiranje voska rabijo mnogo strdi cvetnega prahu in gorkote. b) Strd. Ono strdeno tekočino, katero bučelice domu prinesó, praznijo v prednje celice, a po noči spravljajo gotovo strd v zadnji del panja, t. j. v zgorenje prostorije satovja, čije potem v pokrovici zapečatijo. c) Hranitev cvetnega prahu. Prah domú prinesen tudi v celicah hranijo, a v onih, ki so bližje bučelnega gnezda. d) Izreja zalege. Zlasti skrbé buče za novi zarod. Za kar je potrebna gorkota, da se mladiči izležejo a tudi potem, da se ne prehladijo. Buče se na nikakšni način ne dajo odgnati od zalege svoje, a ako se to zgodi, je temu vzrok velik mraz.

IV. Starost bučel. Kraljica ali matica nčaka dobo 3—4 leta. Trotje živé celo kratko. Življenje delavk pa ni možno natančno določiti, živé pač tako dolgo, dokler ne obnemorejo, ali si poškodujejo perutnice in krila; to se pa godi pri dobri paši, in nekaterih slučajih ter tudi, ako jih dobi na paši nevihta. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Šentjurja na juž. žel. (Na znanje.) Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spod. Štajar je ob svojem času objavilo, da bode letos na jesen oddavalo požlahtnjena drevesca iz svojih vrtov, kar pa se je iz merodajnih uzrokov, posebno zaradi vednega deževja odložilo na spomlad, kar gotovo ne bode na škodo niti udom, niti drevescem. O naročevanju in razpošiljanju drevesec pa naj se blagovoljno pomni sledeče: Vsak ud, ki je plačal letnino, dobi dve drevesi kot ud brezplačno isto tako tudi primerno število jabolčnih ali hruševih ali obojih

v tako, potem so se med goste uvrstili in tako je bila narodna slika predstavljena. Kakor je že bilo popred omenjeno, bila je že noč, za to so se posedli gostje na svoje prostore po sobi. G. Šubic je pa delo odložil na prihodnji den.

(Konec prih.)

Od sv. Trojice pri Slatini. (Nesreča za nesrečo. Prošnja.) V dopisu „Slov. Gospodarja“ od 20. oktobra t. l. smo čitali o nesreči na Rodnah obč. sv. Trojica, ki jo je dopisnik iz Slatine objavil. Nesreča je bila res velika posebno zato, ker se je ogenj tako hitro širil, da so si ljudje komaj še le svoje golo telo rešili, druga nič. Ali nesreča ne miruje dolgo. Še nismo mogli siromakom pogorelcem na Rodneh dosti pomagati, ko se že zopet dne 24. oktobra vname ogenj v naši občini pri Jan. Črnogoju na Cestah ter mu je vse pohištvo, obleka, živež in še 25 gld. pogorelo. Revez je v veliki stiski, posebno še bolj, ker si je hotel nekaj oblačila iz nadstropja rešiti, pa prepozno je bilo. Komaj se je še sam živ rešiti zamogel in se je po celem životu tako silno opeknel, da, ako mu Bog ne pomaga, ne vstane pred spomladjo iz sosedove postelje. Prosil bi toraj častito duhovščino, kakor tudi gg. obč. predstojnike, da bi blagovolili s še tako malim zneskom ubogemu siromaku pripomoči. in meni ali č. g. nadžupniku sv. Križevskemu mile dare doposlali. Za nje se že zanaprej najgorkejšo zahvaljujem. J. Žurman, župan.

Iz Remšnika. (Nesreče.) Dve nesreči. Na vseh svetnikov god pogorela je Goznikova dimnica, to je njegovo stanovanje. Bilo je za varovano za 600 gld. Čudno se zdi človeku, da že davno niso vse dimnjače pogorele. Dne 5. novembra peljal je Anton Altbauer „splav“ ali „flos“ sekanega lesa in tri prazne polovnjake od Kornce, to je od Stibela pri Marenbergu, po Dravi. Pri Veliki blizo Brezniške postaje na Gutnjaku pa so valovi, ker se ni dovolj pazljivo veslalo, vrgli „flos“ na peč, ki v sredi Drave moli iz vode in ga razbili. Dve romarici v Selnico so valovi Drave kmalu požrli. Trije flosarji so skočili na peč, drugi trije pa so na raztrganih brunih dalje veslali. Janez Dittinger je le veslo držal in se še z njim tako dolgo branil potopa, dokler mu niso prišli s čolničem v pomoč. Škode bo imel kakih 400 gld.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V ponedeljek dne 21. novembra ste delegaciji zvršili svoje delo. Gg. ministri so z njima zadovoljni, pa tudi delegaciji ste se razšli veseli, kajti vsaj eno ste izvedeli, da tistih 52½ milijonov, ki ste jih po zimi dovolili za vojaštvo, ni bilo treba izdati. — Minister za uk in bogočastje, dr. pl. Gautsch, noče odjenjati gledé srednjih šol ter

bode po takem gotovo po vséh, ki stojé na njegovem ukazu. Ni eni ni doslej prizanesel. — Grof Andrassy, svoje dni minister zunanjih zadev in velik prijatelj liberalnih Nemcev, ne da miru ter misli, da brez njega ni sreče za Avstrijo. Liberalni Nemci si ga želé se ve, da nazaj na ministerski stol, kajti potlej bilo bi po Taaffeju. Kakor je podoba, pa še je za-nje sedaj grozdje — prekišlo. — Deželni zbor se je dnes v Gradcu slovesno odprl. Pri zadnjih volitvah v mestni zastop v Gradcu prišlo je izmed 2508 volilcev samo 143 na volišče. Izvoljeni so liberalci — znamenje, da se prebivalci malo skrbé, kaj počenja mestni zastop. To ni dobro. — Nek Jergitsch se je v mestnem zastopu v Celovcu hudó repenčil zoper to, da so štirje oo. jezuiti prevzeli odgojevanje bogoslovcev Krške škofije v svoje roke. Kakor pa se kaže sedaj, precenil je mož svoje moči ter je izpoznal, da je delal račun brez oštirja. Ljudstvo in vsi pametniši Nemci so ga pustili na cedilu. Če ga sodi človek po imenu, tedaj je mož slovenske krvi, a drži krčevito z Nemci. Kdor zaničuje svoj jezik ki ga je naučila mati, tak pač rad zaničuje ob enem tudi sv. vero. — Naj se slov. ljudstvo na Koroškem postavi bolj na lastne noge, treba bode na večih krajih hranilnic. Upamo, da se najdejo s časom pravi možje za-nje. — V naši soseski, v Kranjskem Zagorju pride kaci 500 delalcev, ki so doslej imeli delo v tamošnjih premogovih jamah, o novem letu ob delo in tedaj tudi ob kruh. Uzrok tega je, ker ne jemlje južna železnica več toliko premoga od društva, ki ima jame v rokah. — V Ljubljani snuje se šola za gospodinjstvo. Dobro, toda najboljša šola za hčer je mati, če je dobra gospodinja. — Dež. poslanec za Kočevje in Ribnico izvoljen je g. Fr. Višnjikar, c. kr. okr. sodnik v Ribnici; g. A. Linhart, liberalcec od pet do glave sicer pa profesor na c. kr. učiteljsišču v Ljubljani, je propadel. — C. kr. okr. glavarnstvo nabija po oglih v Gorici svoja naznanila samo v nemškem in italijanskem jeziku. To bje slovenskim mestjanom v lice ter se čejo pritožiti na dotičnem kraju zoper to. — Škofje Goriške nadškofije ima zadnje dni tega meseca zbor v Gorici, hodi jim za to, da se vpravna prej ko prej in pravično plača duhovščine. — V Trstu je umrl č. g. Anton Hrovatin, častni korar in župnik pri novem sv. Antonu. Ranjci je bil izvrsten duhovnik in iskren Slovenec, poznali so ga tudi pri nas na Slatini, kamor je poprejšnja leta rad prihajal. — V Isterskem dež. zboru bode letos prvokrat 5 hrv. poslancev, ostali so Italijani. — V Zagrebu je grof Kulmer stavil v saboru predlog, naj se sestavi odbor, da preišče, kako so se vršile letošnje volitve, večina poslancev pa je predlog se ve, da vrgla pod klop. No lahko vemo, čemu jih je strah take preiskave. — Prihodnje leto je 10., odkar ste